

XXIII. évfolyam 53. szám
A. D. 2017. Május

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

BÚCSÚZÁS – ELŐSZÖR, MÁSODSZOR

Darvas Anikó

De vajon lakhatik-e Isten a földön? Hiszen az ég, sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba téged, hát még ez a ház, amelyet én építettem! (1Kir 8,27)

Hagyományok egészen gyorsan is ki tudnak alakulni. A Podmaniczky-iskolában az első mennybemeneteli istentisztelet alkalmi ötletéből lett második évben csak ismétlés, harmadik évtől megszokás, negyedikről talán már hagyomány, hogy héliumos lufikat engedünk fel az istentisztelet végén a rájuk kötözött imádságainkkal. Úgy sejtem, idén sem lesz ez másként. Nyilván nem gondolom-gondoljuk, hogy Isten valahol a fejünk felett, a felhők között lakik, de mégis, mégis, nehéz őt nem fizikai helyhez kötötten elképzelni. Még akkor is, ha lelkesen énekeljük az „*Isten felettem, Isten alattam, ő van balra is, ő van jobbra is...*”-t.

Jézus első tanítványai is égnek emelt tekintettel álltak, mikor eltűnt a szemük elől, és vagy tíz napba telt számukra, mire pünkösdkor megértették, megérezték, hogy Jézus ugyan eltűnt a szemük elől, de nem maradtak egyedül, Isten itt van velük. Nem felettük, nem valahol a magas égben, hanem *velük* van. Addig azonban, legalábbis először, ott állnak égre szegezett tekintettel. Így állt rendre minden mennybemenetel ünnepén az iskola egész gyerekserege is, amikor a lufikra kötött imádságait égnek eresztették.

Az elengedés művészet, mondják. No, nem a lufi elengedése, hanem a búcsúzni tudás, a valamiről, valakiről lemondás. Jézus mennybemenetelekor képletesen elengedi a tanítványai kezét, mikor elbúcsúzik és eltávozik tőlük, immár... ha nem is végleg, de ma már úgy látjuk, megfoghatatlan, kiszámíthatatlanul hosszú időre. Másodszor búcsúzik, másodszor hagy rájuk feladatot. Az első búcsú megtörtént húsvét előtt, az utolsó vacsorán, és lelkükre kötötte, „*ezt cselekedjétek, az én emlékezetemre*”. A második búcsú során ismét megbízza őket: „*Menjete el, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében...*” Hagyományozó, kvázi végrendelkező pillanatok, a búcsú percei, Jézus a legfontosabb, az egyházat máig megtartó tanításait adja át a búcsúzások pillanataiban: az úrvacsora és a kereszt-ség ígét, megbízatását.

PÜNKÖSD CSODÁJA

Zászkaliczky Pál

Amikor [a nagytanács tagjai] látták, hogy milyen bátran beszél Péter és János, és felfogták, hogy ők írástudatlan és iskolázatlan emberek, elcsodálkoztak. Fel is ismerték őket, hogy Jézussal voltak. (Apostolok cselekedetei 4,13)

Furcsa mondatok ezek. A húsvét előtti és utáni eseményekről szóló tudósítások egészen különböző képet festenek Jézus tanítványairól. Gondoljunk csak arra, hogy Péter elárulja a Mestert elfogatásának éjjelén: letagadja, hogy ismeri. (Bizonyos értelemben persze lehet, hogy igazat mond, mert ezt a Jézust, aki vállalja a szenvedést, aki nem felel a vallatóinak, hanem tűri a kínokat és betölti küldetését, valóban nem ismerte.) Ezek után eltűnik a történetből, nincs jelen a kivégzésnél. Elszalad ugyan az üres sírhoz, hogy saját szemével lássa, de még ez is kevés. Ez után is azt olvassuk, hogy a tanítványok bezárkóznak, félnek. A Feltámadott időnként megjelenik nekik, találkoznak a jeruzsálemi szállásukon, majd Galileában, de még ezek a tapasztalatok sem hoznak változást a zavarodottságukban. Mennyire emberi ez a viselkedés! Kicsúszik a talaj a lábuk alól, és nem találják a tovább élés módját.

Majd megtörténik a csoda, Jézus ígérete valóra válik, megkapják a Szentlelket. Jézus azzal magyarázta előre mennybe menetelét, hogy így eljön hozzájuk a Lélek, aki mindig mindenütt jelenlévővé teszi őt. És ebben lett része az apostoloknak, a jeruzsálemi tömegnek. A Lélek ereje költözik beléjük, és formálja át őket. Ekkor kapnak erőt, hogy vállalják a rájuk bízott feladatot, és bátorságot, hogy vállalják magát, a Mestert. A Lélek mutatja meg, hogy a kereszt eseménye nem botrány és vereség, hanem Isten győzelme a Gonosz és a világ felett.

A Szentírás sok névvel illeti a Szentlelket. Ő a Pártfogó, a Vigasztaló, az igazság Lelke, a szeretet Lelke. A Szentlélek ad erőt és tudást az apostoloknak, hogy elinduljanak szerte a világba, és így válik a kereszténység egy kis zsidó szektából igazi világvallássá. A Lélek ad bátorságot és erőt a krisztuskövetőknek, akár a mártírhálálhoz is, István vértanútól és a mártírhálált halt apostoloktól kezdve Kolbe atyáig, Bonhoefferig, de napjaink kopt és szír mártírjainak is. És a Lélek adja Krisztus tanúinak szájába, hogy mikor mit kell mondani. Nem hagy zavarba jönni, hanem elpecsételi a hitből fakadó tanúságtételt.

Hogyan tisztelhetjük az életadó Lelket? Egyrészt a hitvallás szavai alapján imádjuk és dicsőítjük. Másrészt Lutherrel együtt valljuk, hogy a Lélek legfontosabb feladata, hogy Krisztusról tesz tanúságot. Akkor foglalkozunk a legjobban a Szentlélekkel, ha Krisztusról teszünk tanúságot. Így, ha Jézust hirdetjük, akkor simulunk bele leginkább a Lélek munkatervébe. Ahogy fenti igénk is mutatja, a tanulatlan halászok egyszerre Jézus hiteles tanúi lettek, akik már bátran merték vállalni Mesterüket. Legyünk hát minél többen a Lélek munkatársai, így fognak minket is felismerni, hogy Jézussal vagyunk.

ÚR VAGY ÚR VAN A SZÍVEMBEN?

Erdészné Kárpáti Judit

„Úr van a szívemben Lélek nélkül, életem csak az Úr töltheti be” – Győri János Sámuel pünkösdi oratóriumát több évtizede láttam, de ez az éneksor máig élesen megmaradt bennem. Néhány dolog, amit egyedül a Szentlélek ad nekünk...

Értetlenség helyett megértés (és megtérés...)

Először meglepődtem, amikor több ateista vagy más vallású ismerősömet hallottam a nagy hatású Passió filmről szólni: „Én is láttam, végül is érdekes volt”. Hogy is lehet, hogy van, akit nem győz meg Krisztusról, az ő küldetéséről egy ilyen szemléletes, átélhető alkotás?

Úgy, hogy minden érv, érzelmi hatás, magyarázat kevés, ha a Szentlélek nem érint meg valakit. Ő az, aki leleplezi előttem a láthatatlan, felfoghatatlan összefüggéseket, és megnyitja az értelmemet, hogy felfogjam, hogy is állok én az Istennel. Hogy én is „eltévedtem, mint juh”, ahogy egyik énekünk mondja. A Szentlélek beszél nekünk Jézusról is. Megérteti, hogy Ő nemcsak egy szerencsétlen, vagy éppen nagyra becsülendő ember volt, de Isten Fia, akire bűnös, eltévedt állapotomban elengedhetetlenül szükségem van. A Biblia is az Ő segítségével lesz hétköznapi könyvből engem személyesen érintő, megragadó szövé.

Isten kegyelmének, szeretetének a felfedezéséről mondta Luther, hogy mintha pikkeltek hullottak volna le a szeméről. Ilyen a Szentlélek leleplező munkája.

„...Amikor eljön (a Pártfogó), leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság, és mi az ítélet.” (Jn 16,8)

„Amikor eljön a Pártfogó, ... az igazság Lelke, aki az Atyától származik, az tesz majd bizonyosságot én rólam” – mondja Jézus. (Jn 15,26)

Lelki vakság helyett látás

Olyasmiket láthatok és élhetek meg Vele, ami egyébként láthatatlan, elérhetetlen. Mint ha betekinthetnék egy előadás színpalái mögé, mert a darab rendezője jó ismerősöm.

Jézus a benne hívőknek megígérte a Pártfogó Lélek elküldését. Tetteit és jelenlétét a Krisztusban hívők láthatják meg. Munkája nyomán sokszor látszólag nem változik a helyzetem, mégis egészen más színben kezdem látni a dolgokat. Hitemben erősítést, csüggedtségemben érezhető, bár megmagyarázhatatlan segítséget kapok, kérdéseimre válaszokat.

Azt mondják körülöttem, hogy „látod, ma szép az idő, megjavult a kedved is” vagy: „most miért lettél hirtelen ilyen biztos ebben?”, vagy: „látod, nem is volt olyan rossz a helyzet”... De én csak fejem ingatva elmosolyodom, és Istennek mondom hálát.

„Kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, ... az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” (Jn 14,16–17)

Erőtlenség helyett isteni erő

Senki sem evangélistának születik. Viszont aki egyszer szembetalálkozik Isten Fiával, annak megváltozik az élete, és új küldetést, célt kap. Akár hentes volt (és marad), akár üzletember, akár kisdíák, akár nyugdíjas nagymama. Krisztus üzenete kezdi égetni a szívét, és az erőt a hétköznapi tanúskodáshoz megadja majd neki a Szentlélek. A tanítványok is szétszaladtak, aztán tétován összeverődtek, majd feladatukat és az ehhez

való erőt magukban keresték. A Lélekkel való betöltekezés után aztán csodálatos erővel felvértezve álltak be új feladatukba. Mi is ezt tesszük?

„Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig.” (ApCsel 1,8)

„Krisztus Jézusban tehát van okom a dicsekvésre Isten előtt. Mert semmi olyanról nem mernék beszélni, amit nem Krisztus tett általam a pogányok megtéréséért szóval és tettel, jelek és csodák erejével, a Lélek ereje által: úgyhogy Jeruzsálemtől kezdve egészen Illíriáig mindenfelé hirdettem a Krisztus evangéliumát.” – mondja el Pál apostol (Róm 15,17–19)

Tétlenség helyett elhívás

Luther így magyarázza az elhívásra készülést Isten szemszögéből: *„Nem magad, nem ember, nem teremtmény, hanem én, én magam tanítalak meg Szentlelkemmel s igémmel az útra, amelyen járj. Ne a magad esze szerint tégy és szenvedj...”*

Mindenki élete hasznos és értelmes, ha nem is látja még, hol van a helye. Bizalommal ráhagyatkozhatunk a Lélekre, aki a ránk váró helyzetekben félreérthetetlenül szól majd, és békességet, erőt ad az adott kicsi és nagy szolgálatok elvégzéséhez.

„Amíg Péter a látomásról elmélkedett, ezt mondta neki a Lélek: Íme, három férfi keres téged: kelj fel hát, menj le, és eredj el velük! Semmit ne tétovázz, mert én küldtem őket!” (ApCsel 10,19)

„A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele. Mert van, aki a Lélek által a bölcsesség igéjét kapta, a másik az ismeret igéjét, ugyanazon Lélek által. Az egyik ember ugyanattól a Lélektől a hitet, a másik ugyanazon Lélek által a gyógyítások kegyelmi ajándékait. ... De mindezt egy és ugyanaz a Lélek munkálja, aki úgy osztja szét kinek-kinek ajándékát, amint akarja.” (1Kor 12,7–11)

*

És számtalan más ténykedéséről, tulajdonságáról még nem is szóltam a Szentléleknek. Például olyan is, mint a szél, aminek nem látjuk eredetét és úti célját. Nem tudjuk dobozba zárni, nem lehet megvenni, nem lehet előidézni. Szuverén, mint Isten. Mindenesetre – nem csak pünkösdkor! – hívhatjuk, várhatjuk, és felfedezhetjük minden egyes napunkon.

KONFIRMANDUSOK

Nagyné Szeker Éva

Mire készülsz most? – az egyházunk tanítását tömören összefoglaló káté kérdésére két év hetenkénti találkozásai adják meg a választ: konfirmációra készülök. De miért oly fontos, hogy idén is van ilyen ünnepünk?

Még mindig érvényben van Jézusunk szava, követei megbízása, hogy keresztteljenek, és tanítás által tanítvánnyá tegyék az embereket. Ennek első lépése a keresztség, a második a konfirmáció. A szó jelentése: megerősítés, azaz hitépülés. Hit akkor erősödhet valakiben, ha megismeri Isten Krisztusban megmutatkozó szeretetét, megtanulja elfogadni a bűnbocsánat ajándékát. A tanulás eszköz ahhoz, hogy fiataljaink tudatosan fogadják el Krisztust életük vezetőjének, az úrvacsorával élők közé tartozzanak, elkötelezettek legyenek a Szentírás mindenkori tanulmányozására, vágy alakuljon ki a gyülekezethez aktívan tartozás örömeinek megélésére. Pünkösöd ünnepén könyörögjünk együtt: a Lélek áldása nyomán legyen számukra ez a nap valóban – *konfirmáció*.

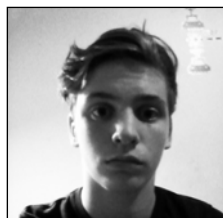

BALLONYI ANNA

De én mindig veled leszek,
mert te fogod jobb kezemet.
(Zsolt 72,23)

BOTOS LETÍCIA

Boldogok a tiszta szívűek,
mert ők meglátják az Istent.
(Mt 5,8)

CSILLAG PÉTER

De én is mondom né-
ked, hogy te Péter vagy,
és ezen a kősziklán épí-
tem fel az én anyaszent-
egyházamat, és a pokol
kapui sem vesznek rajta
diadalmat. (Mt 16,18)

CSILLAG VIRÁG

De akik az Úrban bíznak,
erejük megújul, szárnyra
kelnek, mint a sasok, fut-
nak, és nem lankadnak
meg, járnak, és nem fá-
radnak el. (Ézs 40,31)

HERZOG FRUzsINA

Én veletek vagyok min-
den napon a világ vége-
zetéig. (Mt 28,20)

JAKAB JÚLIA

Én örök életet adok nekik, és
nem vesznek el soha, mert senki
sem ragadhatja ki őket az én ke-
zemből. (Jn 10,28)

KISS VIRÁG

...legyen minden
ember gyors a hal-
lásra, késedelmes
a szólásra, kése-
delmes a haragra.
(Jak 1,19)

MOLNÁR LILI

Mindig szeret a
barát, de test-
vérré a nyomo-
rúságban válik.
(Péld 17,17)

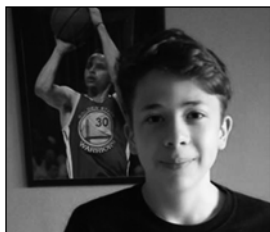

KOVÁCS ALEXANDRA

Jézus hozzájuk lépett, és
így szólt: „Nekem adatott
minden hatalom meny-
nyen és földön. Menjetek el tehát, tegyetek tanít-
vánnyá minden népet, megkeresztelve őket az
Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében,
tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én
parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok
minden napon a világ végezetéig. (Mt 28,18–20)

OVÁD GERGŐ

Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, URam, hogy biztonságban élhessek! (Zsolt 4,9)

ROHÁCS ZOLTÁN

Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük Istent, és megtartjuk az ő parancsolatait. (1Jn 5,2)

SCHÁD JÁZMIN

Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötét-ségben, hanem övé lesz az élet világossága. (Jn 8,12)

SZATVÁNYI ZOLTÁN

A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. (1Kor 13,4)

VADON BORISZ

Veled vagyok én, azt mondja az Úr, hogy megtartsalak Téged. (Jer 30,11)

VÉGVÁRI KAMILLA

Aszerint, hogy ki-kí milyen lelki ajándékot kapott, legyenek egymásnak szolgálatára, hogy az Isten sokféle kegyelmének jó letéteményesei legyenek. (1Pt 4,10)

ZSICHLA ENIKŐ

Érezzétek, és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, aki benne bízik. (Zsolt 34,9)

ZSIGMOND ILDIKÓ

Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. (Mt 11,28)

„A GYEREKEK LELKÉT NEVELGETJÜK”

INTERJÚ VÁGINÉ OLÁH TÜNDÉVEL

Koczor Kinga Dóra

Evangélikus óvodánk szeretetteljes légköréről is mesélt Váginé Oláh Tünde, aki gyermekkori álmát valósította meg, amikor óvodapedagógus lett.

Hogyan kapcsolódtatok be a gyülekezetbe a családotokkal? Dóra lányod mesélte nekem, hogy annak idején az evangélikus templom tetszett meg neki kislányként, és ezért kezdtetek ide járni. Valóban így történt?

Amit Dóra lányom mondott, részben igaz, de ennek voltak előzményei is. Mi Nagytarcsán kezdtük meg közös életünket. Edina és Noémi az óvodai bibliai foglalkozásokon, Dóra pedig iskolai hittanórán vett részt. Így nem volt számukra ismeretlen az a szó, hogy evangélikus.

Miután átköltöztünk Keresztúrra, rövid ideig még visszajártunk a nagytarcsai gyülekezetbe. A téli szünetben merült fel először bennünk, hogy itt, helyben kellene megtalálnunk a gyülekezetet. Meséltem nekik, hogy én református közösségbe jártam fiatalon. Elmentünk együtt a református templomhoz, majd megnéztük a lakóhelyünkhöz legközelebbi templomot is: ez volt a Bakancsos utcai templom. A gyerekeknek is nagyon szimpatikus volt, hogy csak 10.30-kor kezdődik az istentisztelet, hétfőn délután van gyerekhittan, és közel is van a lakásunkhoz. Amikor a nagy bejárati ajtó fölötti feliratot elolvastuk, kiderült, hogy evangélikus templom előtt állunk. A gyerekek számára nem volt kérdés, hova kezdjünk el járni.

A vasárnapi istentiszteleteken a gyerekek Brunner (Hevér) Bea és Stadler Mariann vezetése alatt ismerkedtek a Bibliával, hétfőnként pedig mind a négyen részt vettünk a gyermek hittan foglalkozáson. Szép lassan én is bekerültem a gyermekekkel kapcsolatos tevékenységekbe.

Mikor döntötted el, hogy óvónő leszel?

Amikor 14 évesen pályát kellett választani, két iskola között gondolkodtam: az óvónőképző és a közgazdasági szakközépiskola között. Anyukám tanácsára az utóbbit választottam, amit nagyon szép eredménnyel végeztem el, majd ehhez kapcsolódóan banki ügyintézői képesítést szereztem, és egy bankban helyezkedtem el. Később kereskedelmi ügyintézőként dolgoztam, ám 2009 nyarán egy munkahelyi trauma ért, ami váltásra sarkalt. Sok olyan visszajelzést kaptam ismerőseinktől, barátainktól, hogy alkalmas vagyok arra, hogy gyerekekkel foglalkozzam.

A lányok közben megnőttek, így arra az elhatározásra jutottam, hogy a régi gyermekkori álmomat próbálom megvalósítani. 2010 szeptemberében elkezdtem a főiskolát, melyet 2013 júniusában sikeresen befejeztem. Mindehhez nagyon sok segítséget kaptam a családomtól, nélkülük nem sikerült volna.

2012. szeptember 1-je óta dolgozom óvodapedagógusként a Podmaniczky János Evangélikus Óvodában.

Az Evangélikus Hittudományi Egyetemre jártál továbbképzésre. Milyen tudással, tapasztalatokkal gazdagodtál a képzésen?

Az Evangélikus Hittudományi Egyetemenk van egy olyan képzése, melyet egyházi iskolákban és óvodákban dolgozó pedagógusok részére indítanak. Ezen vettem én is részt.

A képzés során a bibliai ismereteim bővültek. Egész más összefüggésben ismertem meg egy-egy történetet, eseményt, példázatot. Itt sokkal részletesebben foglalkoztunk a bibliai kor történelmével, társadalmával, mint amit én gyermekként a konfirmáció során megtanultam.

Véleményed szerint miben ad többet az evangélikus óvoda a gyerekeknek, mint egy állami óvoda?

A Podmaniczky Óvoda is az Óvodai Nevelés Alap Programja szerint működik, ránk is a Köznevelési Törvény vonatkozik, mi is részt veszünk a minősítési és tanfelügyeleti eljárásokban, mint minden ilyen intézmény ma Magyarországon. Ebben egyáltalán nem térünk el másoktól.

Miben vagyunk mégis mások? Fontos számunkra, hogy Isten teremtette világban élünk, és mi benne az Ő gyermekei vagyunk. Zöld Óvodaként nem csak a környezetünk védelmére, hanem a Teremtett Világ kincseinek védelmére ügyelünk, hiszen ezt Istentől kaptuk. Az egyházi ünnepeinknek kiemelt szerepe van az életünkben. A karácsony, a húsvét eseményeinek megismertetése, az ünnepek lelki tartalmának megélése a gyermekekkel közösen, fontos számunkra.

A napot igyekszünk mindig elcsendesedéssel kezdeni egy rövid áhítat keretében. Gyermekek számára írt énekeket énekelünk, melyekkel Istent, Jézust dicsérjük, vagy az énekek által még jobban megismerjük őket. Bibliai történeteket mesélünk a gyermekeknek. Természetesen mindezeket a gyermekek életkori sajátosságai szerint tesszük. Az együttlétünket mindig imádsággal zárjuk le. Ebben a pár percben próbálunk mindannyian Isten felé fordulni, vele kapcsolatot teremteni, magunk számára megnyugvást találni.

Ima, amivel a napot kezdjük a Pillangó csoportban: *„Jó reggelt, Jézusom, tiéd ez a napom. Ölelj a szívedre, mert szeretlek nagyon. Add rám áldásodat, minden rossztól védj meg! Áldd meg apát, anyát és a testvéreimet! Ámen.”* Minden étkezés előtt és után énekelünk és imádkozva hálát adunk az ételért, amit kaptunk. A délutáni csendes pihenő előtt is imádkozunk. Ezek a szokások, rituálék ilyen módon biztosan nincsenek meg más fenntartású óvodában.

A gyermekeket nagy szeretettel fogadjuk, igyekszünk őket a békességre, a szeretetre nevelni. Nyugodt, biztonságos környezetet teremtünk a számukra. Mi, felnőttek is arra törekszünk, hogy az együtt, munkával eltöltött idő szeretetteli legyen, egymás és a gyermekek elfogadása, megbecsülése fontos a számunkra.

Milyen lehetőségeket látsz arra, hogy az óvodások családja bekapcsolódjon a gyülekezetbe? Volt-e ilyenre példa?

Egy példázattal tudnám megmutatni, hogy az óvodában milyen módon munkálkodik az, amit mi, pedagógusok a gyermekeknek „tanítunk”, próbálunk átadni. Az óvodában három-négy éven keresztül a gyermekek lelkét, mint a kis magokat nevelgetjük, csíráztatjuk. Van olyan „magocska”, akinek a csírákezdeménye már meglátszik, mikor hozzánk érkezik, van olyan, akiben mi indítjuk el ezt a folyamatot, és van, aki még szunynyad, mikor elballag tőlünk. Az, hogy egy gyermekben és rajta keresztül esetleg egy családban ebből lesz-e fácska, sok mindentől függ.

A mostani oktatási törvénynek köszönhetően – az általános iskolában kötelező a hittan vagy erkölcsstan órát választani – van, aki az óvoda hatására az evangélikus hittan órát választotta, így folytatódhatott tovább az óvodában megkezdett „növekedés”. Én egy családról tudok, ahol a gyermekek a mi gyülekezetünket választották, és evangélikus keresztségben részesültek, de ők is már iskolás korukban. Velük a gyerekek részére tartott gyülekezeti alkalmakon már többször is találkoztam. Ezeket az összejöveteleket a gyerekes családok szívesen látogatják. Ezek az alkalmak mindig nagyobb ünnepekhez kapcsolódóan szerveződnek: karácsony, húsvét, reformáció ünnepe.

Tőlünk már „keresztyén alappal” mennek az evangélikus iskolánkba a gyerekek, ott pedig a hittanórák segítségével tovább növekedhetnek. Ez jó lehetőség a családokkal való együttlét folytatására.

Ebben a tanévben indult el az a kezdeményezés, hogy minden hónap harmadik vasárnapján a keresztyén templomban családi és ifjúsági istentisztelet van. Örömmel figyelttem meg, hogy több, számomra az óvodából ismerős család is részt vett ezeken az alkalmakon, és a kisebb gyerekeket is elhozták az istentiszteletre. Nem könnyű óvodás korú gyermekkel templomba járni, megtapasztaltam én is, és azok is, akik körülöttünk ültek. Úgy gondolom, hogy számukra a közös, családdal együtt eltölthető, kötetlenebb programok azok, amiken szívesen részt vesznek.

ÁLDOZATI ADOMÁNY A RÁKOSLIGETI TEMPLOM JAVÁRA

Kedves Testvérek!

A rákosligeti templom elektromos hálózata teljesen tönkrement, sokszor felmondja a szolgálatot. A szószéken és az oltártérben nincs világítás, egy-egy esti alkalmon ez komoly nehézséget jelent. A gázkazán is gyakran javításra szorul, így elektromos fűtés beállítása indokolt.

A fenti problémák megszüntetésére áldozati adománygyűjtést határozott el a Presbitérium Pünkösöd ünnepére. A befolyó összegből kicseréljük a templom elektromos hálózatát, új lámpákat és elektromos kályhákat veszünk, biztosítjuk az oltártér és a szószék megvilágítását, és elvégezzük a munkálatok utáni helyreállítást.

Kérjük, hogy a fenti célra szánt adományát lapunk borítékjában hozza magával valamelyik pünkösdi istentiszteletre, vagy adja le a Lelkészi Hivatalban.

(Figyelem! Pünkösöd hétfőn a gyülekezetünkben sehol nem tartunk istentiszteletet, mert közös egyházmegyei missziói napon veszünk részt a Fásorban.)

Adományát a Presbitérium és a rákosligetiek nevében is köszönjük!

Nagyné Szeker Éva
lelkész

Zászkaliczky Pál
felügyelő

HÍVOGATÓ PROGRAMJAINK

---

június 3. 9 óra: konfirmációi beszámoló Rákoskeresztúron

június 4. Pünkösd vasárnap:

ünnepi úrvacsorai istentisztelet Rákoshegyen, Rákoscsabán, Rákosligeten a szokott rend szerint

10.30: Rákoskeresztúron konfirmációi istentisztelet

Június 5. Pünkösd hétfőn

HELYBEN NEM TARTUNK ISTENTISZTELETEKET.

Az egyházmegye gyülekezetei a reformáció jubileumi évében együtt ünnepelnek az egész napos Fasori programon való részvétellel.

Tábor

A nyári hittanos tábor **2017. június 18 – június 24.** között tartjuk **Gyenesdiáson**. Jelentkezni Nagyné Szeker Éva lelkészénél (06–20/824–8021) vagy az eva.szeker@lutheran.hu címen lehet.

A gyülekezeti ifjúsági tábor (a már konfirmált korosztály részére) **július 17–22.** között tartjuk **Nagybörzsönyben**. Jelentkezni Kovács Áron lelkészénél (06–20/824–4912) vagy az aron.kovacs@lutheran.hu címen lehet.

SZOLGÁLATAINK

2017. MÁRCIUS 16 – 2017. MÁJUS 7.

KERESZTELÉS

Hajdu Botond, Drescher Erik, Kis Angéla, Dósa Dorina Fanni, Landberger Nilla Tímea, Vigh Dániel

ESKETÉS

Filipszki Péter – Bene Ildikó, Heizler Zsolt Gábor – Himes Eszter

TEMETÉS

Ozog János (83), Pallaga István (60), Bornemissza Tibor (54), Tanai Bella (87), Huiber Lajos (83)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

felhívás

- Van-e otthon, esetleg a mamánál, vagy a padláson
  - keresztelési, konfirmációi emléklap
  - régi Biblia, énekeskönyv
  - fénykép gyülekezeti alkalomról, templomi esküvőről, konfirmációról
  - irat, tárgy vagy más emlék a málenkij robotról?

- Van, de az már nagyon régi, senkit sem érdekel!

- Hát dehogynem!

Most itt a lehetőség, hogy bemutassuk közös történetünk emlékeit magunknak és a világnak.

A reformáció indulásának 500. évfordulója alkalmából 2017. szeptember közepétől október elejéig gyülekezettörténeti kiállítást rendezünk a Vigyázó Sándor Művelődési Házban. Gyülekezetünknek ugyan számos tárgyi emléke van, de szeretnénk megjeleníteni a személyes történeteket is. Ezért kérjük a testvéreket, hogy aki a fenti kérdések valamelyikére igennel tud válaszolni, jelezze a lelkészeknél. Örömmel vennénk az írott és tárgyi emlékek felajánlását a kiállítás rövid idejére.

A gyűjtés határideje: 2017. május 31.

Köszönettel: a kiállítást szervező munkacsoport

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákospalotai Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel.: (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkesztő: Mirák Katalin

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Illusztrációk, borítóterv: Szetlik Péter

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

facebook.com/rakoskereszturievangelikusegyhazkozseg